

Скарбничка

Вірте Йому

Урок від шоколадки 3

Пригоди шукачів 4

Врятований врожай 5

Інтернет-залежність 6

Листівка та привітання 7

Веселый English 9

Ленивый лис 8

Правда – это надежно 11

Послухайте чудову історію про маленького хлопчика, який побудував іграшкового човника. Батько допоміг йому вистругати та пофарбувати іграшку. Потім хлопчик приробив до неї щоглу, поставив вітрила і виніс човника в парк, щоб спустити його на озеро. Тут він прив'язав до човна довгу нитку та захоплено дивився, як човник відпливав усе далі й далі від берега. Але раптом хлопчик упустив кінець нитки. Тепер він ніяк не міг повернути човника на берег. Хлопчик кликав на допомогу, але поруч нікого не було. Тоді він побіг додому – за батьком. Проте, повернувшись до озера, вони так і не знайшли човника. Мабуть, хтось побачив його та підібрав. Хлопчик заплакав від горя.

Одного разу, гуляючи по місту, хлопчик побачив свого човника у вітрині магазину іграшок. Це, безсумнівно, був його човен: він упізнав його за розміром, кольором, щоглою та вітри-

лами. Але хлопчик не почав сперечатися із продавцем, він просто зайшов у магазин та купив його. Він навіть не торгувався. Потім він притиснув човна до грудей і пішов додому:

– Мій маленький човнику, як я тебе люблю! Ти знову мій, двічі мій, тому що я зробив тебе, а тепер я купив тебе.

Ісус говорить так про нас:

– Я так люблю тебе! Ти – Мій, двічі Мій, адже Я створив тебе та викупив тебе!

Вірте Йому та прийміть Його дар – зараз і завжди!

Ерік Б. Хеа

Загадка

Вона живе в селі і в місті,
Обіч доріг, де є гаї,
Роками не міняє місця,
Осівши. В теплій краї
Не кличе діток відлітати,
Аби, де стане, зимувати.

(ворона)

Найди, откуда растет каждое растение.

Розфарбовує жовтень кленові листочки
І кружляє поволі із ними таночки.
Вітерець задрімав, і промінчиком сонця
Пестить вечір жовтневий сусіднє віконце.

Подивлюся у небо й охоче відкрию
Божу книгу. Читатиму знову про мрію
Мати ніжки здорові, ходити й скакати,
Як обіцяно Богом! Як добре це знати!

Незабудки

2

Японская притча

5

Лемуры

8

Ольга Стасюк

Незабудки

Улянка дуже любить свій садочок. Що тут тільки не росте! Росте величезний горіх, дві груші із солодкими червонобояними плодами. Є декілька яблунь, слив, вишень, черешня і навіть старі виноградні лози із пахучим виноградом. А скільки квітів і квітучих кущів! Справжній рай!

Але не тільки Улянці подобається її садок, останнім часом сюди прилітають найрізноманітніші кольорові пташки: і дятлики, і дрозди, і трясогузки, і навіть «пастишок» бігає по газонах. А цього року тато змайстрував гарну «євро»-шпаківню; він так назвав свій виріб, бо виготовив його із лакованих дошок старої шафи і покрити зверху клаптиком червоної єврочерепиці. Тато встановив новий пташиний будиночок на самісінькій верхівці старої груші, і через декілька тижнів у ньому поселилася сім'я шпаків.

О, скільки радості і захоплення приносило дівчинці спостереження за птахами! Вони швидко бігали по саду, шукаючи хрущів, хробаків і метеликів, старанно чистили своє пір'ячко, а вранці та ввечері які гарні пісні виспівували маленький чорний шпак для своєї подружки!

А потім почалося щось дуже дивне: щодня під грушею Улянка знаходила цілу купку всілякого сміття: гілочки, пір'їнки, клаптики тканини і паперу, сухі листки, висохлі минулорічні бадилини і стебла...

— Мамо, — здивовано запитала дівчинка, — що це відбувається з нашими шпакками? Для чого вони носять усе це сміття?

— Це не сміття, це шпак

чок носить матеріал для гнізда, у котрому шпачиха буде виводити малят. Але вона дуже прискіплива, бачиш, скільки «бракованого матеріалу» викидає геть!

— Справді прискіплива, — погодилася Улянка. — А він, бідненький, так старається!

— Он, подивися, донечко, скільки добра він приніс своїй подружці! — сказала мама, показуючи на шпак, котрий гордовито сидів на дашку своєї оселі із цілим жмутом нового «будматеріалу» у дзьобі.

— Дитинко, — нагадала мама, — а ти вже приготувалася до завтрашньої поїздки? Швиденько, бо вже пора лягати спати, адже завтра треба піднятися о п'ятій годині ранку.

Річ у тім, що завтра Улянка разом зі своїми сімома однокласниками вирушає в інше місто на мікроавтобусі тата однієї з них, щоб відвідати зоопарк. Тому дівчинка залишила проблеми вимогливої шпачихи і побігла складати свій дорожній рюкзак.

У передчутті цікавої подорожі і нових вражень вона швидко заснула. Приснились їй леви і ведмеді, мавпи і крокодили, і навіть її невдоволена шпачиха!

Прокинулася дівчинка, розплющила очі... Уся кімната залита яскравим сонячним світлом...

— Ой! — стрепенулася дівчинка. — Чому скрізь так світло і сонячно? Адже ми мали виїжджати ще вдосвіта! Улянка здивовано озирнулася довкола.

— Мамо! — покликала вона.

У спальню зайшла розгублена мама.

— А де ж мої подружки? Де мікроавтобус?

— Не знаю, донечко, ніхто не приїжджав...

Мама взяла мобільний телефон, набрала номер власника мікроавтобуса... Улянка із тривогою спостерігала за нею. Чим довше ненька слухала, тим більше сумнішало її обличчя... Потім поклати трубку і промовила:

— Вони тебе... забули... «...Забули... забули... забули... — боєм відгукнулося в Улянчиному серці. — Мене забули...»

Розчаруванню і розпачу дівчинки не було меж! Щоб якось розв'язитися і дати волю сльозам, вона вийшла у свій улюблений садок... Під старою грушею знову був розкиданий «бракований будматеріал»: соломинки, листочки, сухі стебла, клаптики паперу; і серед усього цього добра лежала... гілочка незабудок.

— Мамо! Мамо! Подивись, сьогодні шпак приніс своїй подрузі незабудки! — вигукнула Улянка. — Та вона і їх забракувала і викинула!

Мама взяла в руки гілочку квітів, подивилася на них, потім на донечку і тихо промовила:

— Ні, це він приніс не для неї...

— А для кого ж? — здивувалася дівчинка.

— Для тебе... Ісус послав маленьку пташку з маленькою гілочкою незабудок до маленької дівчинки, щоб сказати їй: «Хоч усі можуть тебе забути, Я тебе ніколи не забуду»...

...Ще й досі в улюбленій дитячій Біблії Уляни зберігається гілочка засушених незабудок як пам'ять про Ісусову любов, котра ніколи не забуває.

Загадка

Кличуть нас ліси, поля, сади
Дозбирати осені плоди.
Із дерев спадає листя жовте.
То землю ходить місяць...

(жовтень)

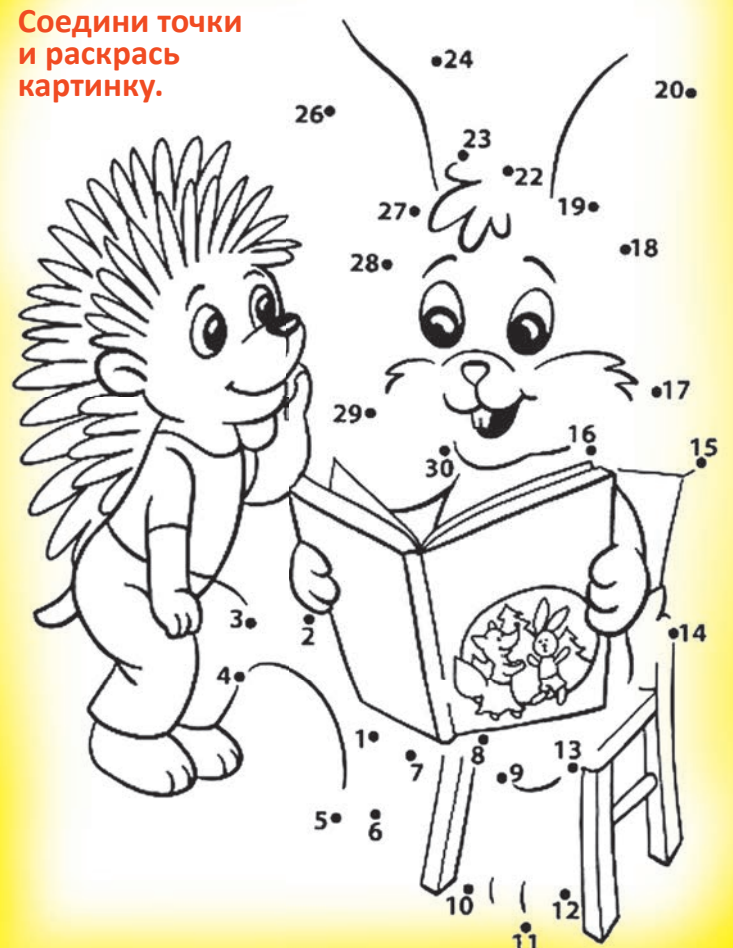
Нарисуй в пустих клітках подходящие предметы.

25•

21•

Соедини точки и раскрась картинку.

Синички
У холоди на стовпчику
Висіла годівничка.
То чубляться горобчики,
То залетить синичка.
Вже й листя розпускається
І пророста травичка.
А пташечки злітаються,
Бо це вже добра звичка.

Валентина Бондаренко

Знайди всі предмети
та назви їх.

Найди два однакових
пирожных.

Джоді Мелащенко

Урок від шоколадки

Дорогою на табірне зібрання ми зупинилися на узбіччі. Помітивши у високій траві порожні пляшки з-під газованої води, ми з братами зібрали їх і віднесли до найближчої крамниці, де обміняли на гроші. Гроші розділили порівну. Тримавши в руках свою частку, я попрямував до прилавка із цукерками та вибрав найбільшу плитку шоколаду, яку будь-коли бачив. Я так про це мріяв!

У машині сиділи мої брати. Їхні роти ледь закривалися від кількості цукерок. Я знав, що їхні солодощі закінчатся через кілька хвилин, тому вирішив заховати свою шоколадку та з'їсти її тільки тоді, коли в братів не стане цукерок. Наступного дня я засунув руку під сидіння й дістав пакет із гігантською шоколадкою. Мій маленький брат подивився на цю величезну цукерку і запитав:

— Джоді, де ти її взяв?

— Я купив її вчора на свої гроші, тому ви не отримаєте ні шматочка! — відповів я.

Інші брати теж почали випрошувати:

— Дай нам хоча б маленький шматочок! Ти ж не з'їси цю величезну плитку сам?

У відповідь на їхні прохання я мовчки розгорнув шоколад, якомога ширше відкрив рот і відкусив якомога більше. Але щось було не так! Я подивився на шоколад і почав випльовувати все, що відкусив, через вікно на швидкості 90 км /год. Плитка просто кишіла білими огидними хробаками, деякі наполовину стирчали із шоколаду!

Ось до чого можуть призвести жадібність та егоїзм.

Не ищи своего

Однажды напущенный богач аристократ подъехал к одной гостинице и прокричал:

— Хозяин, подать лошадей! Немедленно!

— Прошу прощения, сударь, — ответил хозяин, — но вам придется остановиться у нас и подождать, пока ваши собственные лошади не наберутся сил. У меня больше нет «свежих» лошадей.

Как раз в этот момент конюх вывел из стойла двух отличных скакунов и начал запрягать их в экипаж, которым управлял неприметный господин.

— Ты же сказал, что у тебя нет «свежих» лошадей! — заорал старый эгоист.

— Верно, это последнее, и их заказал этот джентльмен, приехавший до вас, — спокойно ответил хозяин.

Тогда наш себялюбец двинулся к указанной карете.

— Друг мой, отдайте мне этих лошадей, и я щедро вам заплачу.

— Простите, — отвечал тот, — но они

нужны мне самому. Я должен ехать немедленно.

— Возможно, вы не знаете, кто я такой, — хвастливо начал богач. — Я — фельдмаршал барон Джордж Спарр, последний представитель своего древнего рода.

— Это хорошо, — ответил неприметный джентльмен. — Я бы очень расстроился, если бы узнал, что таких, как вы, будет еще много.

С этими словами он тронул лошадей.

Тут к надменному барону подошел хозяин гостиницы и прокомментировал:

— А ведь это был король Швеции.

На этом история заканчивается. Жаль, было бы интересно узнать, что при этом чувствовал наш заносчивый старик. Впрочем, можно догадаться о его реакции. Постарайтесь никогда не быть такими эгоистичными и капризными людьми, как он.

Ерик Б. Хеа

Пригоди в Японії

Любі друзі, сьогодні ми з вами вирушимо у захоплюючу подорож і відвідаємо одну незвичайну країну – Японію. Але спочатку нам необхідно ознайомитися з певними фактами про неї. Отже, Японія – це загадкова країна із стародавньою культурою, розташована у Східній Азії. Складається з понад 3000 великих та малих островів. Державу очолює імператор, а народ тут дуже працьовитий і гостинний. Японія надзвичайно схильна до землетрусів, у середньому тут щорічно відбувається до 1500 землетрусів! Красою своєї природи Японія зачаровує з першої ж миті. І хоч переважну частину суші займають гори, рослинний та тваринний світ тут дуже різноманітний. Але про це та інше – згодом. Тож рушаймо!

Завдання 1

Розшифруй ієрогліфи і ти дізнаєшся, як називається столиця Японії.

穴 強 宰 毒 狂 拷 犯

А Д Б И К Н О

尸 兇 囚 艮 黑 恐

П С Т Ч І Й

囚 犯 狂 黑 犯

□ □ □ □ □

Завдання 2

Сакура – японська назва декоративного дерева, що належить до виду вишня дрібнопильчата. Квітне навесні; квіти мають забарвлення від яскраво-рожевого до білого.

Сакура – відомий символ Японії і японської культури – рослина з давніх пір шанується японцями. Спробуй зробити її власноруч, використовуючи такі матеріали:

- сухі гілки;
- м'який папір рожевого та червоного кольорів;
- ножиці;
- клей.

1

Візьміть аркуші паперу та складіть їх у декілька разів, доки не вийдуть квадрати, сторони яких будуть завдовжки 7-8 см.

2

Із складеного паперу потрібно вирізати квіточки з 5-ма пелюстками. У даному випадку пелюстки не обов'язково повинні бути рівними, а навпаки, тоді вони будуть виглядати більш реалістичними.

3

Обережно склейте 2 квіточки за допомогою невеличкої крапельки клею. Робити це варто так, щоб усі пелюстки були помітні.

4

Коли всі квіти готові, можете клеїти їх на суху гілку. У результаті у вас повинна вийти гарна весняна композиція.

Завдання 3

Розглянь карту, розгадай кросворд і ти дізнаєшся, як називається найвища гора Японії.

По вертикалі:

- 1 Місто на південному заході Японії.
- 2 Острів на території Японії.
- 3 Місто в Японії.
- 4 Група вулканічних островів у західній частині Тихого океану.
- 5 Столиця Японії.

Завдання 4

Рис і риба – найважливіші інгредієнти японської кухні. Разом вони гармонійно поєднуються в суші. У нашій країні цю страву дуже люблять і їдять багато. Історія суші налічує не одну сотню років. Так от, батьківщиною суші стала Японія. Сьогодні ми з вами спробуємо приготувати вегетаріанські суші.

Для цього нам знадобляться:

- рис для суші – 250 г;
- водорості норі – 4 листи;
- огірки – 1 шт.;
- солодкий перець – 1 шт.;
- морква – 1/2 шт.;
- авокадо – 1/2 шт.;
- кунжут – 50 г.
- соєвий соус – 100 г.;
- маринований імбир.

- 1 Рис для суші добре промити і зварити до готовності в підсоленій воді, слідувати, щоб він не розварився.
- 2 Поки рис вариться, необхідно підготувати овочі. Огірки, авокадо, моркву, перець почистити та нарізати тонкою соломкою. Підготуйте кунжут.

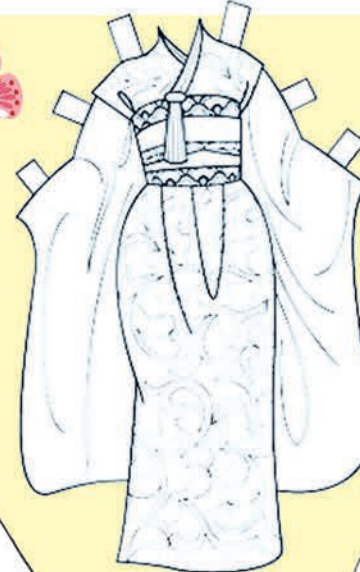
- 3 На бамбуковий коврик покладіть лист водорості норі гладенькою стороною донизу. На 1/3 частину норі викладіть рис (завтовшки ≈ 0,5 см), на рис викладіть начинку:
 - огірок, перець, моркву, авокадо;
 - посипте кунжутом.

- 4 Заверніть рол у трубочку та розріжте за допомогою мокрого ножа на 6 рівних частин.

СМАЧНОГО!

Завдання 5

Національний японський одяг – кімоно, як для жінок, так і для чоловіків. Розфарбуй і виріж хлопчика і дівчинку та їхній одяг.

Японская притча

В Японии, в одном поселке недалеко от столицы, жил старый мудрый самурай.

Однажды, когда он вел занятия со своими учениками, к нему подошел молодой боец, известный своей грубостью и жестокостью. Его любимым приемом была провокация: он выводил противника из себя и, ослепленный яростью, тот принимал его вызов, совершал ошибку за ошибкой и в результате проигрывал бой.

Молодой боец начал оскорблять старика: он бросал в него камни, плевался и ругался последними словами.

Но старик оставался невозмутимым и продолжал занятия. В конце дня раздраженный и уставший молодой боец ушел.

Ученики, удивленные тем, что старик вынес столько оскорблений, спросили его:

— Почему вы не вызвали его на бой? Не-

ужели испугались поражения?

Старый самурай ответил:

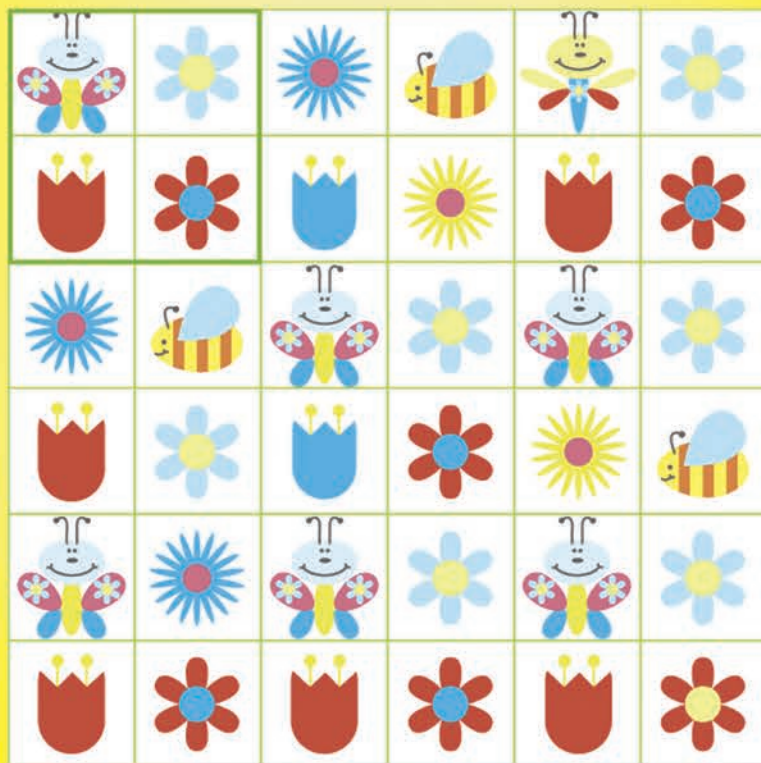
— Если кто-то подойдет к вам с подарком и вы не примете его, кому будет принадлежать подарок?

— Своему прежнему хозяину, — ответил один из учеников.

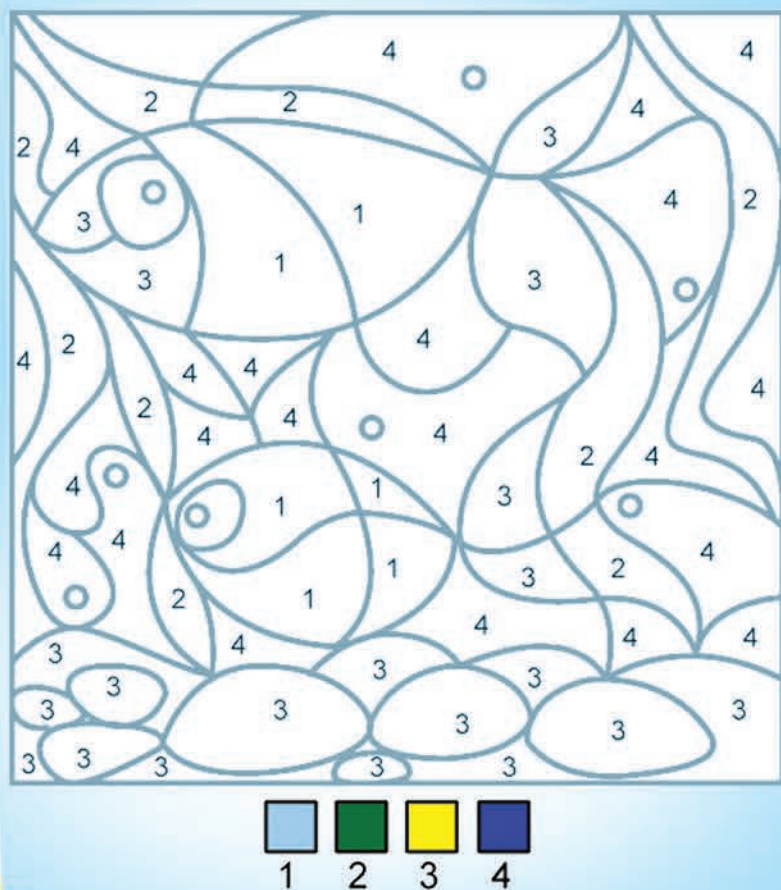
— То же самое касается зависти, ненависти и ругательств. До тех пор, пока ты не примешь их, они принадлежат тому, кто их принес.

Логика

Найди повторение выделенного фрагмента

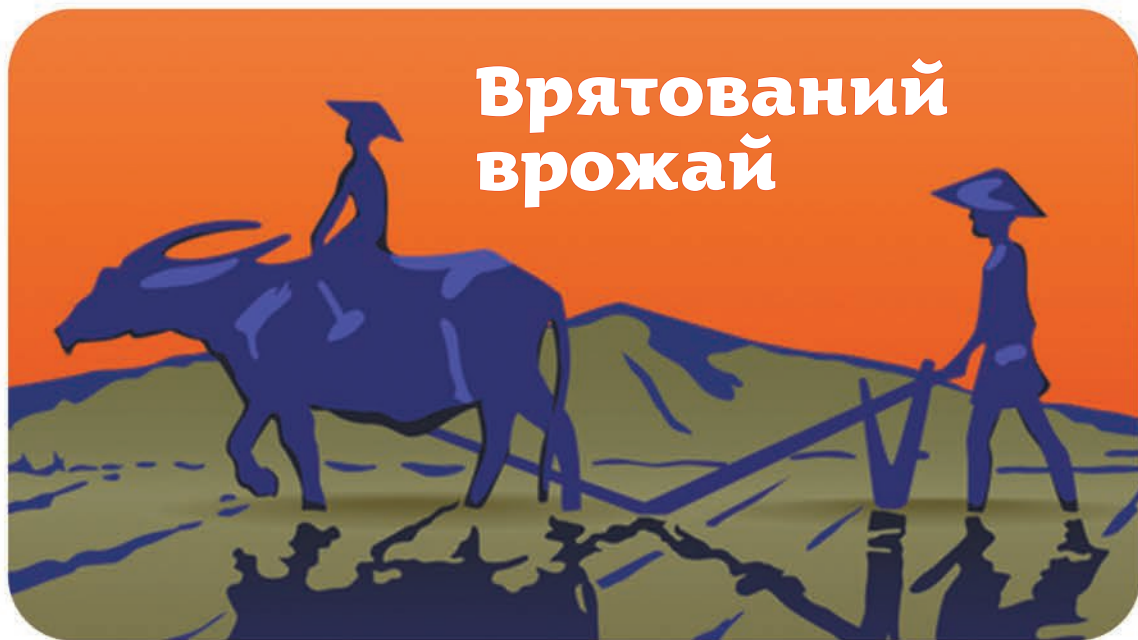

Разрисуй по цифрам

Найди отличия

Медвежье семейство отдыхает на лесной поляне. Найди восемь отличий между картинками.

— На цьому тижні ми повинні почати збір урожаю, — сказала місіс Такада своїй доньці Джіі, коли вони оглядали своє рисове поле. — Я думаю, що грошей за врожай буде достатньо, щоб відправити тебе до коледжу.

Але того дня величезні хмари почали затягувати небо. «Тайфун зі швидкістю вітру до 260 кілометрів за годину незабаром обрушиться на нашу місцевість, — оголосив диктор на радіо, — прив'яжіть міцніше ваших тварин та обладнання. Насувається жахлива буря».

Джія та її мати почали молитися. Тієї ночі жахливий тайфун пройшов через їхнє село, змітаючи разом із дощем усе на своєму шляху. Коли настав ранок, Джія та її мама кинулися на вулицю.

— Рисові поля затоплені, — сказав їхній сусід, — усе знищено.

Мати і донька побігли подивитися, що ж трапилося. Діставшись до одного зі своїх полів, вони побачили, що весь врожай на сусідньому полі був знищений тайфуном і змішаний із грязюкою, але їхній рис стояв незайманий і був готовий до збору! Вони швидко побігли до двох інших своїх полів і побачили ту ж саму картину. Бог захистив їхній рис!

— Як так сталося, що три ваші поля залишилися непошкодженими? — дивувалися сусіди.

— Ми віримо в Ісуса, — відповіли їм Джія та місіс Такада, — і Він турбується про нас.

Хелен Робінсон

Інтернет-залежність

Девід почув кроки, що наближалися до його кімнати, тому одразу швидко надрукував: «Повернуся через декілька хвилин». Він закрив веб-браузер і розгорнув підручник з історії якраз в той момент, коли до кімнати зазирнула мама:

— Я збираюся до магазину, — сказала вона. — У тебе все гаразд?

— Так, я виконую домашнє завдання, — відповів він, — готую доповідь з історії.

Мама усміхнулася й пішла. Девід знову повернувся до Інтернету. «Ну ось, я знову на зв'язку», — надрукував він. Хлопчик порушував одразу два правила користування Інтернетом, які встановили його батьки: перше — спочатку виконати домашнє завдання; друге — не спілкуватися із незнайомими людьми в Інтернеті. Ну і що в цьому такого? Він же нікому не нашкодив.

Щодня, як тільки Девід повертався додому зі школи, він поринав у простори Інтернету. Згодом він вже навіть не замислювався над тим, що порушує правила або обманює батьків, щоб приховати справжній стан справ. Йому подобалося спілкуватися з людьми, які його не знали. Він міг видавати себе за того, ким насправді не був.

Усе більше і більше часу Девід проводив в Інтернеті, а його успішність у школі почала знижуватися. Через спілкування з людьми, з якими він підтримував стосунки, він почав негативно ставитися до батьків і до школи. До того ж він почав вживати у своєму мовленні жаргонні слова.

Знявши шкільний рюкзак, Девід знову сів за комп'ютер. Йому дуже хотілося знову поспілкуватися зі своїми новими друзями. З ними було так цікаво! Правда, вони час від часу вживали погані слова або робили те, що, на думку Девіда, було неправильним. Нічого страшного, головне, що вони розуміли його, і він відчував себе одним із них.

Але Девід не усвідомлював, у яку халепу він ускочив. Він проводив так багато часу в Інтернеті, спілкуючись із новими друзями, що забував про все інше. Коли хлопці з поганої компанії підходили до нього в школі, Девід ловив себе на думці, що він не проти поспілкуватися з ними. Він, як і раніше, ходив до церкви зі своїми батьками, але водночас жив подвійним життям.

«Хіба я повинен їхати?» — простогнав Девід, коли дізнався про табірний з'їзд молоді, але батьки його наполягали, щоб він поїхав. «Чому я просто не можу залишитися вдома?» — думав він.

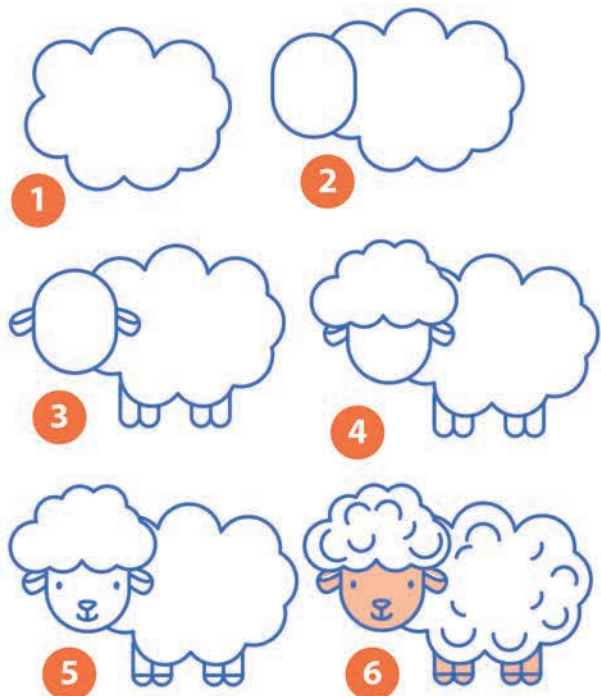
Але він таки поїхав на з'їзд. Те, що він там почув, змінило його думки. Він зрозумів, що весь цей час блукав у темряві. Він вирішив змінити своє життя, довіривши його Ісусові.

Пояснити зміни, які сталися з ним, своїм новим друзям у мережі виявилось нелегко. Він намагався їм розповісти про Бога, але їм було байдуже. Вони просто змінювали тему розмови.

Таким чином, Девід почав користуватися Інтернетом більш розумно.

Хелен Робінсон

Учимся рисувати овечку

Аквариум

Три рыбки плавали в разных аквариумах.
Красная рыбка плавала не в круглом и не в прямоугольном аквариуме.
Желтая рыбка — не в квадратном и не в круглом. В каком плавала зеленая рыбка?

Як ракеті дістатися до Місяця?

Розмалюй, зважаючи на зображення внизу.

Завітайте, друзі, до нашої майстерні!

Листівка та привітання

Сьогодні ви навчитеся робити гарні листівки, які можете подарувати друзям, батькам або ж вчителям. Це дуже просто. Вам знадобиться новий клей-олівець, що гарно клеїть, лист білого паперу (ватман, формат А-4, можна використати лист з альбому для малювання), одна кольорова паперова серветка, тоненька (не більше одного сантиметру завширшки) шовкова стрічка, що пасує до тону серветки, довжиною приблизно 50 см, простий олівець, а також ножиці.

Обведи птичек по контуру, не виходя за границі.

Маючи всі ці компоненти, а головне – бажання зробити приємне іншій людині, сідайте за стіл і починайте діяти.

1

Ретельно складіть аркуш паперу пополам, щоб вийшла книжечка.

2

Розгорніть книжечку-листівку і напишіть спочатку ті слова, які бажаєте подарувати, а потім вже почнемо художнє оформлення. Якщо не напишете текст зараз, потім зовнішнє художнє оформлення заважатиме писати.

3

Візьміть серветку та розгорніть її. Ви побачите, що вона ніби розділена на чотири частини хрестом, тому що була складена. Візьміть лінійку та олівець, з'єднайте під лінійку нижній край цього хреста з краєм, що ліворуч, а потім і з тим, що праворуч.

4

Вийшла нібито така трикутна хусточка. Обережно виріжте її ножицями.

5

Тепер візьміть цю хусточку і обгорніть нею вашу книжечку-листівку так, щоб найдовша сторона хусточки збігалася з верхніми краями листівки, а її згин збігався зі згином листівки.

6

Тепер обережно, щоб не зіпсувати серветку та не зрушити її з місця, позначте олівцем межі серветки на папері. Відкладіть серветку, акуратно змажте папір у визначеному місці, куди приклеюватиметься серветка, клеєм-олівцем, і дуже обережно покладіть зверху серветку. Так само обережно притисніть її до паперу пальцями, щоб добре приклеїлася.

7

Тепер візьміть стрічку (вона має бути випрасованою). Розріжте на два однакові відрізки. Їх необхідно рівно та акуратно приклеїти на межі серветки з папером, трішки не доклеюючи до кінця там, де стрічки збігаються.

8

Коли клей добре висохне, потрібно зігнути листівку знову і обережно зав'язати стрічки.

9

Із залишка серветки вирізати квіточки і наклеїти на передню зовнішню сторону листівки.

10

Тепер залишилося написати на вільному місці слово «Вітаю» і подарувати листівку та свою лагідну усмішку тому, кому ви її підписали.

Сладкие канапе

Фруктовые канапе готовят следует непосредственно перед подачей на стол, чтобы они не успели потемнеть.

Наиболее предпочтительные продукты:

- яблоко;
- банан;
- виноград;
- персик;
- груша;
- киви и др.

Фрукты сначала моют, дают просохнуть, а затем нарезают разными кусочками. Используйте фантазию и попробуйте вырезать необычные формы, например, звездочки, треугольники или квадратики.

Несколько интересных вариантов приготовления канапе:

1

Ананасовый кораблик. На шпажку сначала нанизать половинку консервированного ананаса — это парус для нашего судна. Основой могут послужить кружочки банана и нектарина.

2

Необычная радуга. Киви, мандарин (апельсин), ананас (банан) нарезать кубиками. Другие цвета дополнить ягодами винограда, малины. Нанизать продукты по цветам радуги и выложить на блюдо рядом друг с другом.

3

Забавный павлин. Тело павлина можно представить грушей, лапки и клюв — вырезать из кожуры апельсина. Хвост будет состоять из шпажек с нанизанными ягодами: ежевика, виноград, смородина, крыжовник, малина и др.

Приятного аппетита

Канапе — это маленькие бутерброды, которые часто накалывают на специальные шпажки. Их делают из разных продуктов и в произвольных сочетаниях. Это могут быть как соленые ингредиенты, такие как сыр в дополнении с овощами, так и сладкие — фрукты и ягоды.

ЛЕМУРИ

Сегодня мы поговорим об одном поразительном крошечном существе, обитающем на деревьях, – лемуре, чье имя означает «тень». Лемуры относятся к семейству обезьян, а их размеры варьируются «от крысы до собаки». Мордочкой они похожи на енота или лисицу и в зависимости от вида обладают мягким мехом различных цветов. Кто-то из них черно-белого цвета, как скунс, другие – красновато-коричневые,

похожие на маленькую лису, а мех других видов напоминает мех сумчатой крысы, обезьян и коал. Еще они, словно свинки, издают забавный хрюкающий звук.

Родина лемуров – остров Мадагаскар, но там сейчас сложилась весьма неблагоприятная обстановка. Густые леса уничтожаются людьми, которые тем самым лишают лесных жителей места жительства. Лемуры обитают на деревьях, питаются листьями, фруктами, насекомыми, птицами, яйцами и рептилиями. Одни из них активны ночью, другие – днем.

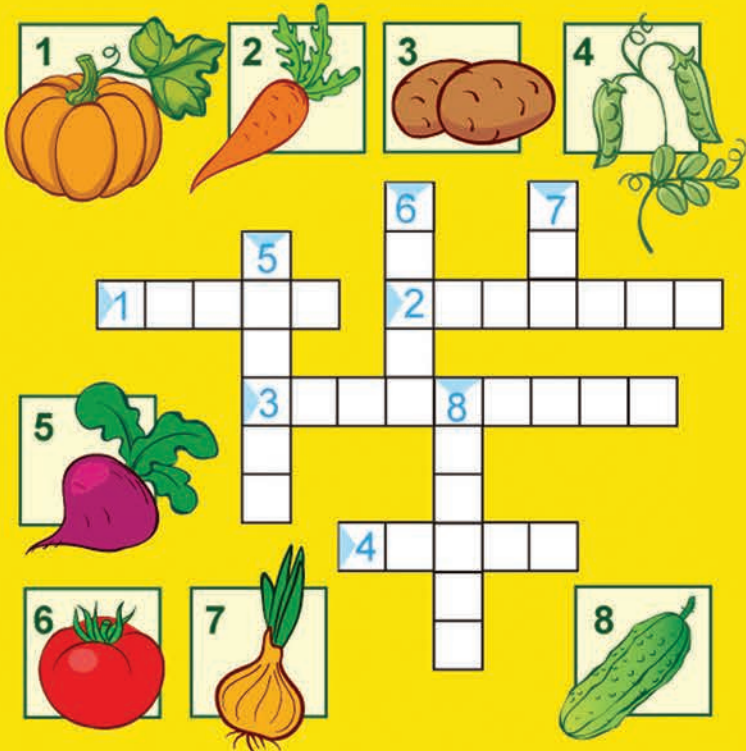
Лемуры – хорошие семьянины. Как

только малыш появляется на свет, отец и мать вместе заботятся о нем. Они очень внимательны и надежно охраняют своих малышей. Для них малыш-лемур очень важен. Один из исследователей заметил, что на детях концентрируется особое внимание этих существ.

Кроссворд

Посмотри на картинки с овощами и разгадай кроссворд.

Довгоносики псуют усе

Одного разу хтось сказав, що найдопитливішими істотами у світі є довгоносики, оскільки вони усюди пхають свій ніс. Сімейство довгоносиків налічує більше ста тисяч різних видів. На думку вчених, кількість видів довгоносиків перевищує кількість видів риб, птахів, рептилій, ссавців та амфібій, разом узятих. Вражає, чи не так? Ці маленькі істоти завдають шкоди майже кожному виду рослин.

На південному сході США та в інших теплих країнах вирощують бавовну, а довгоносик для бавовни – справжній шкідник. Вони потрапляють усередину бавовняної коробочки та відкладають там яйця. Личинки харчуються бавовняним насінням та знищують рослину. Існує жолудевий довгоносик, який просвердлює дірочку в жолуді та відкладає в нього яйця. Личинки, що з'являються, починають поїдати жолудь.

Інші довгоносики паразитують на зернових культурах, відкладаючи яйця в колос. Личинка, що дозріла, виїдає серцевину зерна. До того ж існують фрукто-ві довгоносики, які завдають шкоди солодким фруктам. Фермери стверджують, що добрих довгоносиків не існує.

Але навіть довгоносики захищені від своїх ворогів. У Перу мешкає довгоносик, який схожий на муху, що швидко літає, і тому птахи та ящірки навіть не намагаються його спіймати. Довгоносики, що живуть у Південній Америці, мають вигляд пташиного посліду, тому їх ніхто не турбує. Інші довгоносики схожі на кору дерева, якою вони харчуються, завдяки цьому їх також ніхто не помічає. В африканській пустелі Калахарі живуть довгоносики, які повільно пересуваються і час від часу прикидаються мертвими. Африканські жінки з них навіть роблять буси.

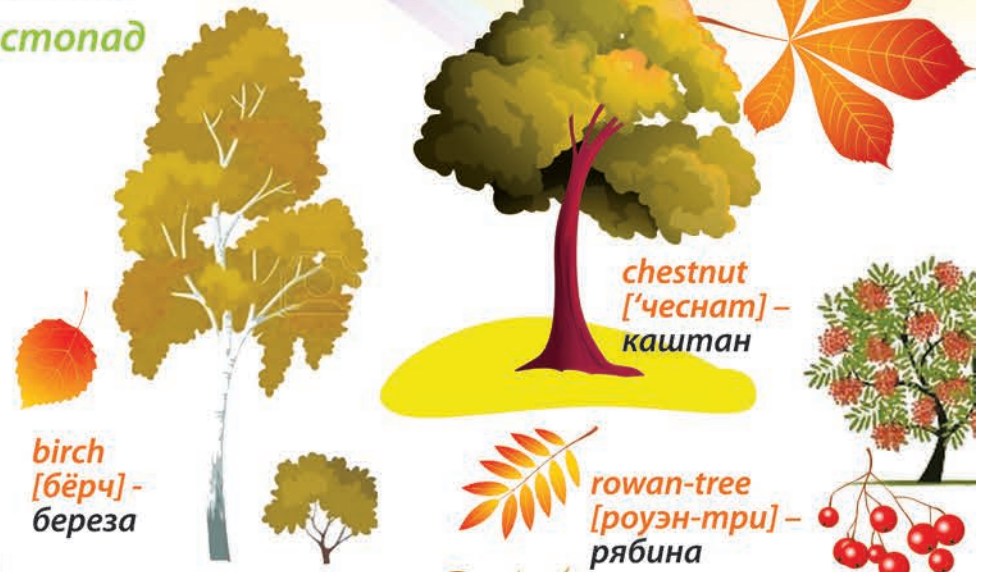
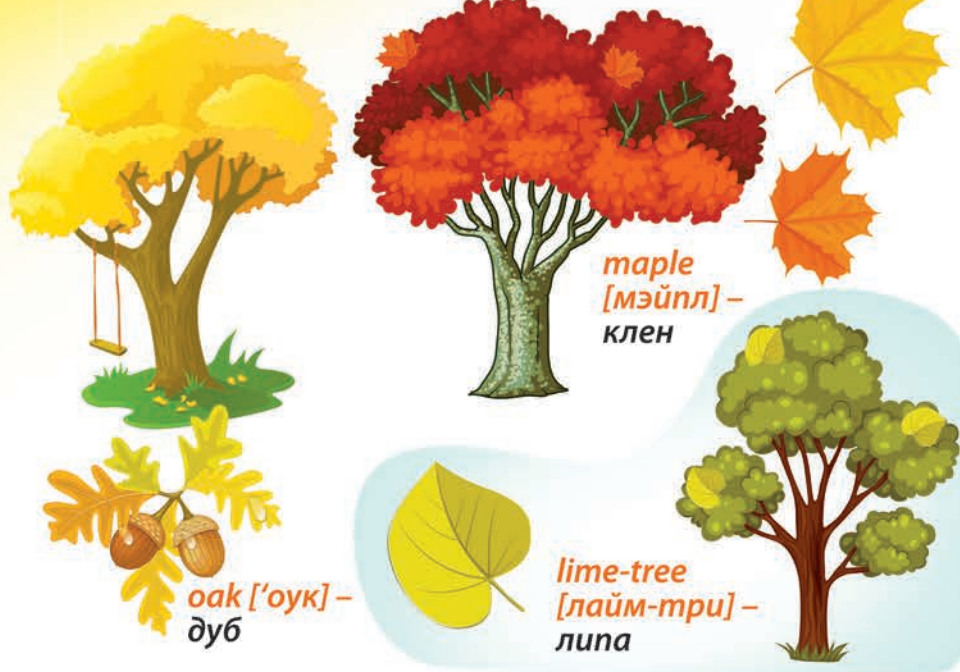
Веселый English

Autumn fall of the leaves

Осенний листопад

Task 1

Read and remember words. Прочитай и запомни слова.

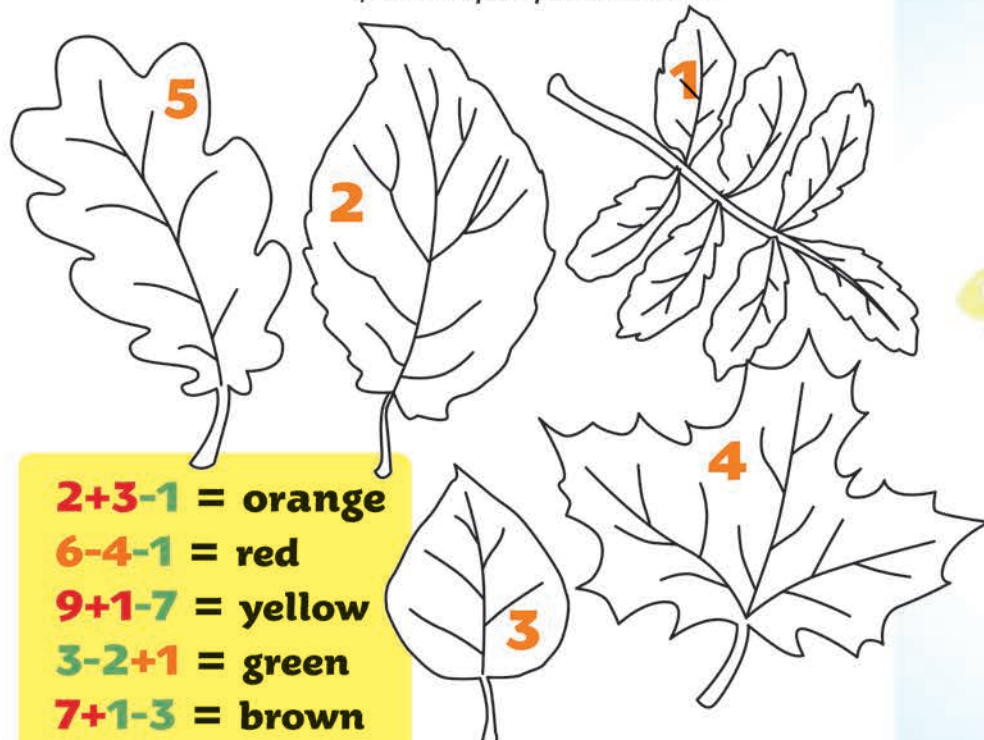
Task 3

Look at the picture and write down the names of trees, which the leaves belong to. Посмотри на рисунок и напиши, какому дереву принадлежит каждый листик.

Task 4

Solve the tasks, remember the colors and paint the leaves. Реши примеры, вспомни названия цветов и раскрась листики.

Task 2

Find and circle the words. Найди и обведи слова.

apple	geese	October	rice
brown	harvest	orange	school
birch	tree	pear	sweater
colors	leaves	pumpkin	vegetables
ball	maple	red	yellow

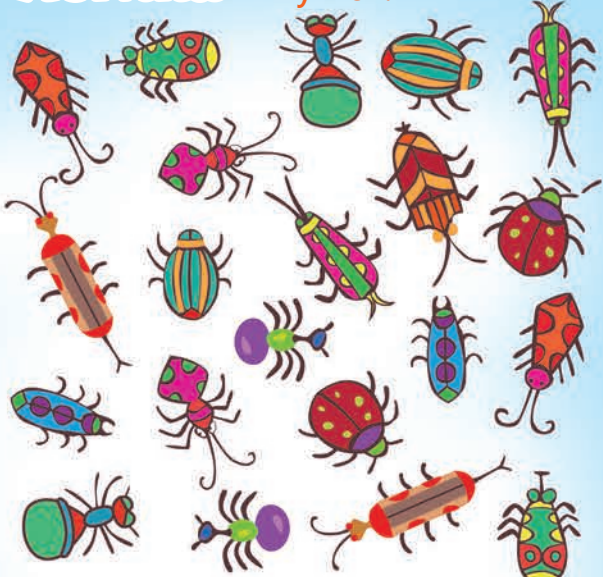
Task 5

Look at the picture and try to make such animals by means of leaves. Посмотри на картинку и попробуй смастерить таких же животных с помощью листьев.

Логика

Найди одинакових жучков.

Загадка

В козушку рудому
вирушає з дому
припасти в комору
на зиму пору:
шишки та горішки,
ще й грибочків трішки.

(жжгг)

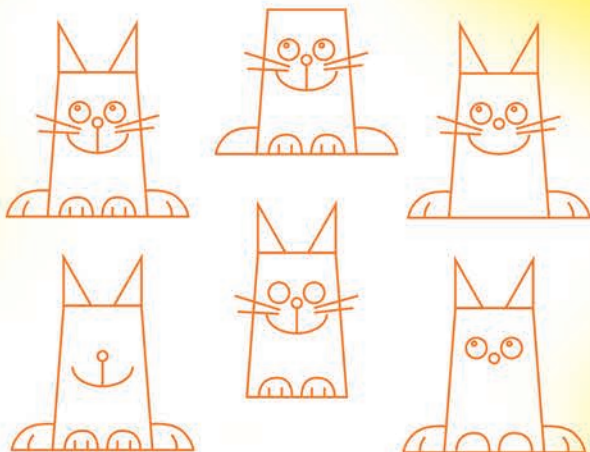
Жовте листячко летить,
Під ногами шелестить.
Сонце вже не припікає.
І коли це все буває?

Лабиринт

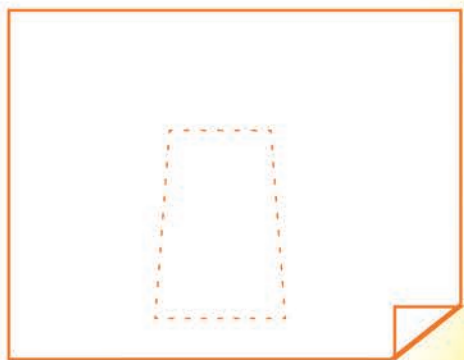
Помоги червчючку знайти дорогу
к жовтому листочку.

Дорисуй кожному коту те части,
которих ему не дає в рисунках.

Проверь, как ты усвоил
задание, и нарисуй кота
на листике.

Ленивый лис

В Аргентине рассказывают сказку про лиса. У него был хороший земельный участок, но он был ленивым и не хотел работать. Однажды у него созрел план. Он решил обмануть броненосца, чтобы тот сделал за него всю работу на участке.

— Дружище броненосец, я хочу тебе помочь, — сказал лис. — У тебя не очень хорошая земля, почему бы тебе не засеять мою?

Заметив подозрительный взгляд броненосца, лис продолжил: «Все, что мне надо, — это половина урожая. Мне будет нужна только нижняя часть того, что ты посадишь, все, что вырастет под землей».

Броненосец согласился, и они с семьей все лето тру-

дились в поле лиса. Их усилия были вознаграждены. Когда пришло время жатвы, они собрали большой урожай пшеницы. Ленивый лис пришел, чтобы потребовать свою часть, и обнаружил лишь ворох бесполезных корешков. Он был не только зол, но и очень-очень голоден.

На следующий год лис сказал броненосцу, чтобы тот сам забирал все, что вырастет под землей. Броненосец снова упорно трудился со всей своей семьей. В тот год они решили посадить картошку. Когда настало время собирать урожай, броненосец собрал всю картошку, а лису досталась сухая ботва.

Лис снова остался голодным, но все равно не хотел работать сам. Он заключил с броненосцем новую сделку. На этот раз он мог забрать все, что находится в середине растений, а верхушки и корешки достанутся лису. Вскоре в поле взошла кукуруза. Броненосец забрал себе все початки, а лису достались корни и шелуха.

Один мудрый человек сказал: «От лениости обвиснет потолок, и когда опустятся руки, то протечет дом». Не будьте такими, как ленивый лис. Будьте прилежными, используйте таланты, время и силу, которые дал вам Бог.

Хелен Робинсон

Як відвели біду

Довгі місяці промислу важко долало на нашому траулері плямисте дворове цуценя. Матроси постригли чотириноного пасажир, залишивши шерсть тільки на голові та китичку на хвості. Здавалося, по судну тупотить малесенький лев.

Звали собачку Тузик. Але до нього, ніби реп'ях до хвоста, причепилося і образливе прізвисько: Ледар. Забіжить зранку на кухню. Поласує там, а потім лягає в облюбованому місці на палубі й поринає у довгий сон. Його відпочинок не порушували ні мухи, ні люди.

Лише в шторм, коли палуба хиталася від сильного поштовху хвилі, Тузик схоплювався з місця, вдарявся головою об металеву стінку і довго гавкав. Він, певно, думав, що хтось із риб-

лок зумисно гойдає палубу, і гарчав.

Одного разу собачий гавкіт почули на траулері у спокійну погоду. І першим почув його кухар, що був поблизу: «Це вже на Тузика не схоже. Щось трапилося...» — подумав він. А гавкіт гучнішав.

Виглянувши з камбуза, кухар жажнувся. У коридорі на стіні з'явилася чорна пляма,

а з неї просочувався дим. Тузик несамовито гавкав, і здавалося, що от-от кинеється на стінку. Кухар хутко схопив вогнегасник і направив струмінь на пляму. Усе гаразд! Тільки Тузик жалібно скавучав, крутячи обсмаленим хвостом.

Песик постраждав через надмірну любов до тепла. Він полюбляв лежати біля стіни, за якою проходила труба парового котла.

Після цього Тузик довго не спав біля теплої стіни, а поважно розгулював по коридорах. Відтепер рибалки не називали його ледарем.

— Тузик — наш пожежник, — з гордістю говорили вони.

Микола Яненко

Правда – это надежно

В семье Васильевых были гости. После угощения, когда со стола уже все убрали, а взрослые о чем-то оживленно беседовали, Ира и ее двоюродная сестра Лариса решили помыть посуду.

Когда Ира мыла тонкие стаканы, один из них случайно треснул. Девочка расстроилась, потому что это был мамин любимый набор стаканов.

– Ты ничего пока маме не говори, – посоветовала Лариса, – давай поставим его на место. Пройдет время и когда мама обнаружит, что стакан треснул, то подумает, что это я сделала, и тебя ругать не будет. Ведь мы вместе мыли посуду!

Сначала Ира так и сделала. Но на душе у нее было беспокойно. И как только гости ушли, девочка набралась мужества, позвала маму на кухню и, показав ей стакан, рассказала обо всем, что случилось, даже о запланированном обмане.

Выслушав дочку, мама, конечно, не обрадовалась, но и ругать Иру не стала, а, наоборот, даже обняла и поцеловала ее.

– Я так рада, Ирочка, что ты сказала правду. Правда – это всегда надежное основание, на котором можно стоять смело. Представь себе, если бы я, не зная о случившемся, в следующий раз поставила эти стаканы гостям, не заметив трещины, и кто-то из них налил туда компот. На скатерти сразу бы появилось пятно. Добавилась бы еще одна неприятность. И как бы ты тогда чувствовала себя? Спасибо, что доверилась мне и рассказала о случившемся правду. Ты поступила мужественно. К тому же мы все знаем, что стакан не вечный. Он и в моих руках мог бы треснуть.

Папа тоже был очень рад, что его дочь поступила честно. Через пару дней, когда он вернулся с работы, то подал Ире аккуратно упакованный пакет. Знаете, что в нем было?

Стаканы! Тонкие, изящные и очень красивые! Даже красивее тех, которые так нравились маме!

Ира выставила их на столе в своей комнате и позвала маму.

– Мамочка, смотри, что папа подарил нам с тобой! Посмотри, какая красота! – с восхищением показывала Ира маме новые стаканы.

– Какая прелесть! – поддержала восторг дочери мама. Она поцеловала дочку и побежала благодарить папу за подарок.

– Видишь, Иринка, как хорошо, что ты сказала правду в тот вечер. Иначе у нас не было бы этих новых стаканов. Теперь они будут моими любимыми, – сказала мама.

– Правда? И мне они очень нравятся, даже больше того набора, который я испортила, – любясь стаканами снова, призналась девочка.

В этот вечер у Иры было очень хорошее настроение.

О. Бокова

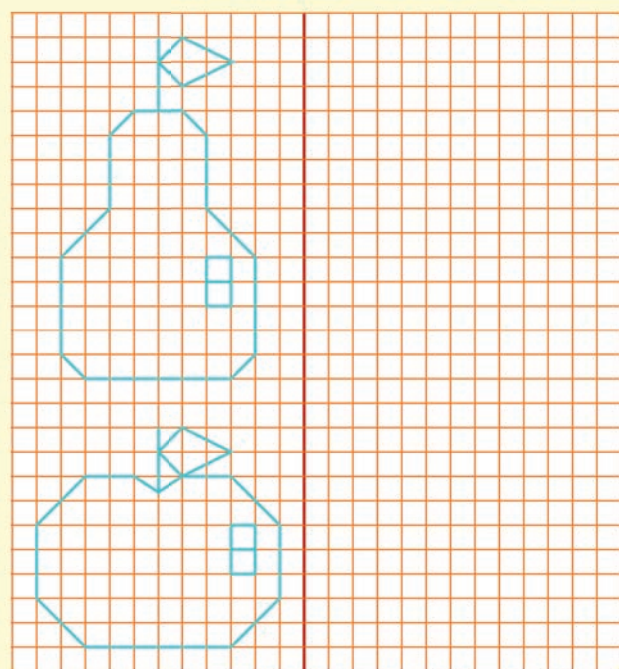
Помоги ежику собрать 14 грибочков. Укажи, с каких грибных полянок он должен их собрать. Найди несколько вариантов.

Обведи вагончики, не выходя за контур.

Намалюй по клітинках грушу та яблуко.

Ключ, що зник

Батьки Марка цілий день були на роботі, тому хлопчик носив ключ від квартири на мотузці на шиї. Одного дня, після приємного проведеного часу в гостях у свого друга, він побіг додому, щоб узяти м'яч. Коли Марк почав діставати ключ, то виявив, що він зник.

Марк повільно пішов назад додому до свого друга, перевіряючи кожен сантиметр дороги, але все було марно. Його друг, дізнавшись про втрату, запропонував йому допомогти. Разом вони ще раз пройшли той самий шлях, ретельно перевіряючи все у дворі та на вулиці. Але ключа ніде не було.

– Давай попросимо Бога допомогти нам знайти ключ, – запропонував друг Марка. – Бог знає, де він лежить.

Вони зупинилися і помолитися. Коли вони вже

збиралися повертатися назад, Марк побачив, що прямо перед ним на кущі висів його ключ.

– О, тепер я згадав, як це трапилося, – сказав Марк.

Виявляється, що він тримав ключ у руці, коли їхав на скутері друга, і мотузка, мабуть, зачепилася за гілку куща, коли вони повз нього проїжджали.

Ключ, що зник, може здатися не такою вже й важливою справою, але Бог турбується про кожну дрібницю в нашому житті.

Хелен Робінсон

Находилки

Найди 2 однакових сапога.

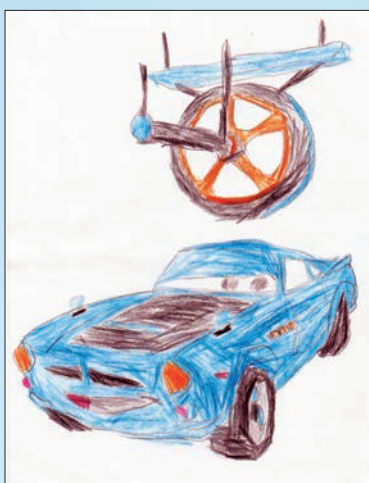

Анастасія Добра

Лідія Фабріцій

Дмитро Набок

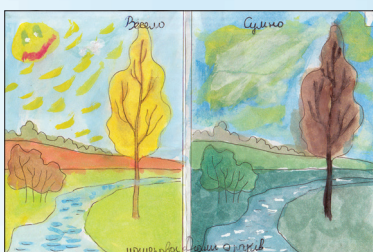
Світлана Кравченко

Анна Лепська

Марта Літвінчук

Діана Мошєрова

Яніна Яворська

Дмитро Дригула

Віктор Кались

Катерина Бикова

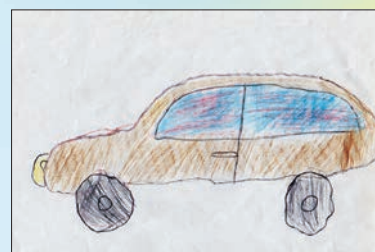
Лілія Лопатинська

Даніїл Дудак

Лілія Лопатинська

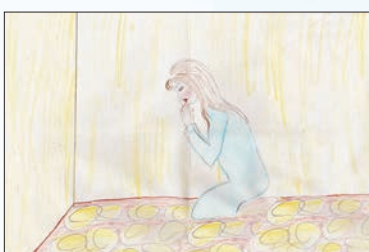
Василь Огієно

Артем Давиденко

Аліна Кабанова

Мар'яна Сидорочкіна

Дмитро Набок

Ангеліна Кучерук

Дивіться на телеканалі «Надія»

HOPE.UA

ЛОМАСТЕР

неділя
14:00Дитяча зустріч у майстерні «Ломастера»:
майструємо, граємо,
відгадуємо

і просто ВІДПОЧИВАЄМО!

Малюнки
читачів

Любі діти!

На адресу видавництва надійшла велика кількість ваших малюнків. На жаль, ми не в змозі відразу опублікувати всі ваші роботи. Чекайте їх в одному з наступних номерів.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці кожного малюнка).

(малюнок без підпису)

Дарина Юр'єва

Максим Нестеренко

Катерина Бикова

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Над номером працювали:
Інна Джердж (молодша), Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.
Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua